

ผลของการโค้ชต่อความรู้ และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษา
ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
EFFECT OF COACHING ON KNOWLEDGE AND ABILITIES OF CLASSROOM
RESEARCH PRACTICES AMONG THE PRE- SERVICE ELEMENTARY STUDENT
TEACHERS IN CHIANG MAI RAJABHAT UNIVERSITY

ศศิธร อินตุน^{1*}
Sasithorn Intun^{1*}

¹คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
¹Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University, Chiang Mai 50300, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: Sinton367058@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่และ2) ศึกษาผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่หลังการโค้ช กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาสาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GED 5802 การปฏิบัติการวิชาชีพครู 2 (Teaching Professional Externship II) ในภาคเรียนที่ 2/2558 จำนวน 87 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้แนวคิดการโค้ชของแฮส (Haas) จำนวน 9 แผน 2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน แบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนและแบบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลังการโค้ชสูงกว่าก่อนการโค้ชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสรุปได้ว่าศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรจัดอบรม

การวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อม การทำงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ครบทุกชั้นตอนเพราะ
ช่วงเวลาสั้นทำให้นักศึกษาคัดลอกงานวิจัย ขาดการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและขาดการอ้างอิง
การโค้ชเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะ กระบวนการคิด ความรู้และการปฏิบัติให้ประสบ
ผลสำเร็จ โค้ชที่ดีจะสร้างความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ

2. ผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
สาขาวิชาการประถมศึกษาหลังการโค้ช โดยภาพรวมคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจาก
นักศึกษาขาดประสบการณ์การทำวิจัย มีประสบการณ์เฉพาะในการเรียนรายวิชาการวิจัยการศึกษาซึ่ง
ขาดการฝึกปฏิบัติ

คำสำคัญ: การโค้ช การทำวิจัยในชั้นเรียน นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the students' knowledge and ability of classroom research practices of the pre-service elementary student teachers in Chiang Mai Rajabhat University, 2) to study the results of classroom research practices of the pre-service elementary student teachers in Chiang Mai Rajabhat University after coaching. The sample was 87 elementary program students who enrolled in the GED 5802 (Teaching Professional Externship II) course in the second semester of academic year 2015, Faculty of Education, Chiang Mai Rajabhat University. There were two types of research instruments. The first type used for implementing 9 coaching plans, developed by the researcher based on the concept of coaching by Hass and literature review. The second type used for collecting data, which consisted of the classroom research tests, the students' ability classroom research evaluation form and research evaluation form. The obtained data was analyzed for mean, standard deviation, for qualitative data which analyzed by content analysis.

The findings of the research found that:

1. The pre-service elementary student teachers' knowledge was higher than after they were coached at a statistically significant level .05. The students' researching ability after coaching was rated at high level. The content analysis

concluded that classroom research practice should be further administered by Professional Experience Training for the externship preparation. According to a short period of the semester, students had a plagiarism without reviewing related literature and reference. Coaching is a good method which encourages students to develop cognitive skills and practical knowledge for their academic achievement. The good coaching can lead to a reliability and trust.

2. The result of checking students' classroom research papers after coaching was rated at a middle level since students were lack of experience in doing classroom research and they studied only educational research subject without practicing

Keywords: Coaching, Classroom Research, Pre-Service Elementary Student Teachers

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ในฐานะสถาบันผลิตครูตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมให้คณาจารย์ และนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้ใช้กระบวนการวิจัยในการพัฒนาวิชาชีพและผู้นเรียนอย่างจริงจัง องค์ความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติจริงจะส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาคุณภาพผู้นเรียน นอกจากนี้ “การวิจัย” ยังเป็นนวัตกรรมสำคัญในการสร้างความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาทุนทางปัญญา (intellectual capital) ที่ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนานวัตกรรมใหม่ๆ ผลผลิตและสิ่งประดิษฐ์คิดค้นใหม่ๆ ที่สร้างสรรค์อันนำไปสู่สังคมฐานแห่งความรู้ (knowledge – based society) ซึ่งจะเป็น “สังคมแห่งวิชาชีพครู” ที่มีการใช้ความรู้โดยมีการวิจัยเป็นฐานซึ่งการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนักศึกษาจึงกำหนดให้มีการทำวิจัยในชั้นเรียนให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติจริงในการนำความรู้ ทฤษฎีการวิจัยในชั้นเรียนมาพัฒนาวิธีการเรียนการสอน จูงใจให้ผู้นเรียนเกิดความอยากรู้อยากเรียน พัฒนาพฤติกรรมผู้นเรียนเพื่อเพิ่มสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา, 2555, น. 4 อ้างในสินทะวา คามดิษฐ์)

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการผลิตครูเพราะเป็นกระบวนการภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครูให้เป็นผู้มีความรัก ศรัทธาต่ออาชีพครูและมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นที่พึงพอใจแก่หน่วยงานผู้ใช้ครู กระบวนการภาคปฏิบัติต่าง ๆ ที่จะช่วยให้การผลิตครูมีคุณภาพที่พึงประสงค์ได้นั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความร่วมมือและความช่วยเหลือจากหน่วยงานผู้ใช้ครูอย่างจริงจัง เพราะหน่วยงานผู้ใช้ครูคือสถานที่ฝึกปฏิบัติเป็นแหล่งต้นแบบที่จะให้นักศึกษาครูได้เรียนรู้จากสถานการณ์

จริงควบคู่กับการเรียนรู้ภาคทฤษฎีจากมหาวิทยาลัยในทุกๆ ชั้นตอน การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จึงเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการผลิตครู

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูถือว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการผลิตครูเพราะเป็นการฝึกปฏิบัติการทำงานด้วยประสบการณ์จริงนักศึกษามีโอกาสนำสิ่งที่ตนได้ศึกษาจากภาคทฤษฎีไปใช้กับสถานการณ์จริงและมีโอกาสได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติการกิจที่แท้จริงของครูจึงเป็นกิจกรรมและประสบการณ์ที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันการผลิตครูระดับต่างๆ ที่จะพยายามจัดให้นักศึกษาได้นำเอาทฤษฎีต่างๆ ที่เรียนมาได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาทความเป็นครู รู้จักเลือกใช้วิธีสอนให้ถูกต้องมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพครู เรียนรู้ระบบการจัดการบริหารการศึกษาในโรงเรียนทำงานร่วมกับผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ของโรงเรียนตลอดจนเข้าใจและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ชาตรี ฝ้ายคำตา และวรรณทิพา รอดแรงคำ (2551, น.152-163) กล่าวถึงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูว่าเป็นหัวใจในการผลิตครูเพราะเป็นการเตรียมนักศึกษาครูให้พร้อมที่จะไปเป็นครูที่ดีในอนาคต ในขณะที่ฝึกนักศึกษาครูสามารถพัฒนาความรู้ในเนื้อหาบูรณาการกับวิธีสอนรวมทั้งด้านเทคนิควิธีที่สามารถนำความรู้ไปใช้ปฏิบัติงานในหน้าที่ครูด้านต่างๆ เช่น งานสอน งานกิจการนักเรียน งานแนะแนว งานธุรการ งานพัฒนาตน งานพัฒนาสังคมและยังมีโอกาสพัฒนาด้านคุณลักษณะเพื่อให้มีลักษณะที่เหมาะสมสำหรับการเป็นครู เช่น เป็นผู้ที่มีใจรักศรัทธาในวิชาชีพครูมีค่านิยมที่พึงประสงค์ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีจรรยาบรรณในวิชาชีพครูนอกจากนี้ประสบการณ์วิชาชีพครูยังเป็นการเน้นกระบวนการภาคปฏิบัติที่ช่วยเสริมสร้างทั้งคุณภาพการผลิตครูให้มีความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูได้เป็นอย่างดี (สาวิตรี โรจนะสมิต และวรรณทิพา รอดแรงคำ, 2548, น.1-9) การผลิตครูของสถาบันอุดมศึกษาต่างให้ความสำคัญต่อการจัดให้นักศึกษามีโอกาสฝึกปฏิบัติการกิจกรรมต่างๆ และประสบการณ์วิชาชีพครู จะช่วยเสริมสร้างให้นักศึกษาเป็นผู้มีความสามารถและมีทักษะในด้านต่างๆ พอที่จะรับผิดชอบในด้านการสอน แต่อย่างไรก็ตามผลการสำรวจปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผ่านมา พบว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูมีปัญหาเกิดขึ้นหลายด้าน เช่น ปัญหาด้านการเตรียมการสอน (ทิพย์วัลย์ นุ่มประเสริฐ, 2542; วรรณทิพา รอดแรงคำ และภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์, 2545) ปัญหาการดำเนินการสอน (รุ่งฟ้า กิติยานุสันต์ และ สมประสงค์ ประสงค์เงิน, 2542; วรรณทิพา รอดแรงคำ และภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์, 2545) ปัญหาที่เกิดจากนักศึกษา ปัญหาโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และปัญหาการจัดเตรียมประสบการณ์วิชาชีพให้กับนิสิต/นักศึกษา (ทิพย์วัลย์ นุ่มประเสริฐ, 2542) จากประสบการณ์การนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสาขาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ส่วนใหญ่พบปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ภาวิณี ศรีสุขวัฒนานันท์ (2545 อ้างอิงในศิริดา ทองเชื้อ และนฤมล ศรราชพันธ์, 2557, น.193-204) พบว่านิสิตมีปัญหาการสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นอันดับแรก รองลงมาคือปัญหาการวิเคราะห์ข้อมูล การกำหนดชื่องานวิจัย การเขียนความเป็นมา

และความสำคัญของปัญหาการวิจัย และการเขียนผลการวิจัยและข้อวิจารณ์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนิสิตยังขาดประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนนิสิตมีประสบการณ์เฉพาะการเรียนในรายวิชาการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งอาจมีการฝึกปฏิบัติที่ไม่เพียงพอจึงทำให้นิสิตมีปัญหาในประเด็นเหล่านี้

การพัฒนาความรู้ทักษะในการปฏิบัติกิจกรรมหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงานวิจัยในชั้นเรียนควรให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูได้เรียนรู้ทั้งความรู้และทักษะโดยคำนึงถึงความรู้พื้นฐาน ประสบการณ์และความสามารถเดิมของตนเอง จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า การโค้ช (Coaching) เป็นวิธีการในการพัฒนาความรู้และฝึกทักษะการปฏิบัติของบุคคลโดยโค้ชซึ่งเป็นผู้ที่มีทักษะ มีประสบการณ์ ความเชี่ยวชาญในเรื่องที่โค้ชและเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือภายใต้สัมพันธภาพที่ดีของโค้ชและผู้ปฏิบัติทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติเป็นวิธีที่นำมาใช้กันมากในการฝึกทักษะของบุคคลเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม (Haas,1992,p.54-58) การวิจัยครั้งนี้นำหลักการโค้ชซึ่งนิยมใช้มากในวงการพยาบาลเพื่อดูแลผู้ป่วยอย่างใกล้ชิดภายใต้การให้คำปรึกษาของโค้ชมาบูรณาการกับหลักการทำวิจัยในชั้นเรียน

การนำแนวคิดการโค้ชมาเพิ่มพูนความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามแนวคิดของแฮส (Haas, 1992, p.54-58) และการทบทวนวรรณกรรมประกอบด้วยกระบวนการโค้ช 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การประเมินและวิเคราะห์ปัญหาในการปฏิบัติกิจกรรม 2) การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรม 3) การปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ 4) การประเมินผลการปฏิบัติตามกิจกรรมโดยให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฝึกปฏิบัติกิจกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียน โค้ชเป็นผู้ชี้แนะ สนับสนุน ให้ข้อมูลเพิ่มเติมและให้ข้อมูลย้อนกลับ ให้นักศึกษาวิเคราะห์การฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองและโค้ชแลกเปลี่ยนประสบการณ์ซึ่งกันและกันในแต่ละขั้นตอนของการโค้ช น่าจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้นผู้วิจัยสนใจศึกษาผลการโค้ชต่อความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้อย่างถูกต้อง และศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผลการวิจัยดังกล่าวจะเป็นข้อมูลในการเตรียมการในด้านต่างๆรวมทั้งการปรับปรุงการดำเนินงานการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งก่อนและระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายของหลักสูตร และสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้และความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาผลการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่หลังการโค้ช

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัย แบบการวิจัยเป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (quasi experimental research)

ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการวิจัย one group pretest-posttest design. ซึ่งมีรูปแบบดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน	การทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T ₁	X	T ₂
สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย		
T ₁		หมายถึงทดสอบก่อนเรียน
X		หมายถึงการทดลองใช้แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียน
T ₂		หมายถึงทดสอบหลังเรียน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ที่ลงทะเบียนเรียนวิชา GED 5802 การปฏิบัติการวิชาชีพครู 2 ในภาคเรียนที่ 2/2558

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในภาคเรียนที่ 2/2558 จำนวน 87 คนโดยผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระได้แก่ การโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

3.2 ตัวแปรตามได้แก่ผลของการโค้ชต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้าน 1) ความรู้ 2) ความสามารถการทำวิจัยในชั้นเรียน และ 3) ผลการทำวิจัยในชั้นเรียน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

4.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้แนวคิดการโค้ชของแฮส (Haas, 1992)

4.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

4.2.1 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก

4.2.2 แบบประเมินความสามารถการทำวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า มีข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ แต่ละข้อคำถามมีคำตอบให้เลือก 3 ระดับ คือ ปฏิบัติทุกครั้ง ปฏิบัติเกือบทุกครั้ง ปฏิบัติบางครั้ง ในตอนท้ายแบบประเมินมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อให้นักศึกษาเขียนข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานวิจัยในชั้นเรียน

4.2.3 แบบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัย (นท.6) ของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ลักษณะคำถามเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับคือ ดีมาก ดี พอใช้ น้อย ปรับปรุง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น Scoring rubrics

5. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือจะนำเสนอตามการแบ่งประเภทของเครื่องมือเป็น 2 ประเภท ได้แก่

5.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนสร้างโดยศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาการประถมศึกษา พ.ศ.2553 หมวดวิชาเฉพาะด้าน วิชาเอกบังคับ ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยใช้แนวคิดการโค้ชของแฮส (Haas, 1992) และการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การประเมินและวิเคราะห์ปัญหา ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ ขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการปฏิบัติ

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

5.2.1 แบบทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนโดยวัดความรู้ความเข้าใจ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ การประเมินค่า และการประยุกต์ความรู้การทำวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน ครอบคลุมเนื้อหาความรู้พื้นฐานและความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียน กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน การวิเคราะห์สถานการณ์ปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวอย่างกรณีศึกษางานวิจัยในชั้นเรียน ข้อสังเกตสำคัญเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนใช้ทดสอบความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีข้อถูกเพียง 1 ข้อ ให้คะแนนข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิด 0 คะแนน จำนวน 20 ข้อ นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านพิจารณาประเมินความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมกับแบบทดสอบ วิเคราะห์ข้อมูลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 หลังจากนั้นปรับปรุงข้อคำถาม ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปทดลองกับนักศึกษาที่มีความใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นแบบ Kuder Richardson 20 ได้ค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.40 - 0.60 ค่าอำนาจจำแนก (r) 0.29-0.40 ค่า

ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ 0.71 นำแบบทดสอบวัดความรู้มาแก้ไขปรับปรุงตามข้อบกพร่องที่พบและจัดพิมพ์ให้เป็นฉบับสมบูรณ์

5.2.2 แบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ผู้วิจัยได้สร้างโดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบประเมิน ออกแบบ กำหนดกรอบการประเมิน พัฒนาแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นแบบมาตรฐาน ค่า 3 ระดับ มีข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ นำแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและการใช้ภาษา

5.2.3 แบบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัย (นท.6) ใช้สำหรับประเมินคุณภาพรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นแบบมาตรฐานค่า 5 ระดับคือ ดีมาก ดี พอใช้ น้อย ปรับปรุง โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น Scoring rubrics กำหนดประเด็นการประเมินคุณภาพงานวิจัยในชั้นเรียนออกเป็น 7 ประเด็น ได้แก่ 1) คุณค่าของงานวิจัย 2) ชื่อเรื่อง 3) ที่มาและความสำคัญของปัญหา 4) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 5) วิธีดำเนินการวิจัย 6) ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 7) การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ รวมทั้งหมด 18 รายการ

6. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากอาจารย์นิเทศก์จากภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ จำนวน 13 ท่าน มีการประชุมชี้แจงวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดังนี้

6.1 ปฐมนิเทศนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเพื่อแนะนำขั้นตอนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ทดสอบก่อนเรียน(pre-test)โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียน

6.2 ดำเนินกิจกรรมการทำวิจัยในชั้นเรียนตามแผนการโค้ชที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น 4 ขั้นตอน เริ่มต้นขั้นตอนที่ 1 การประเมินและวิเคราะห์ปัญหา ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมการวิจัย ขั้นตอนที่ 3 การปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการปฏิบัติ โดยอาจารย์นิเทศก์ จำนวน 9 แผนการโค้ช แผนละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งหมดจำนวน 27 ชั่วโมง

6.3 หลังจากนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูทำวิจัยในชั้นเรียนแล้วกลับมาปัจฉิมนิเทศ ทดสอบหลังเรียน (post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจการทำวิจัยในชั้นเรียนชุดเดิม วิเคราะห์ความรู้ของนักศึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนและทำแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน

6.4 อาจารย์นิเทศก์ตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยใช้แบบประเมินคุณภาพรายงานวิจัย (นท. 6) ของศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

6.5 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดและวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

6.6 สรุปผลการทดลอง

7. การวิเคราะห์ข้อมูล นำข้อมูลที่จัดเก็บและรวบรวมได้มาวิเคราะห์ ดังนี้

7.1 วิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียน ก่อนและหลังการโค้ชของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูจำนวน 87 คน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบ Dependent Sample

7.2 วิเคราะห์ความสามารถของนักศึกษาในการทำวิจัยในชั้นเรียนแปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538, น.9)

7.3 วิเคราะห์คุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ช แปลผลโดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์ของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538, น.9)

7.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหาจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมท้ายแบบประเมินความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ก่อนและหลังการโค้ช ได้ผลดังตารางที่ 1
ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูก่อนและหลังการโค้ช

		ค่าสถิติ			
การทดสอบ	n	$\bar{x}$	S.D.	t	$\bar{d}$
ก่อนการโค้ช	87	12.50	3.44	14.45*	2.84
หลังการโค้ช	87	15.34	2.53		

*p < .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้การทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชสูงกว่าก่อนการโค้ช อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่หลังการโค้ชโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ผลปรากฏดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
สาขาวิชาการประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่หลังการโค้ช

ข้อ	ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียน	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1	การระบุสาเหตุของปัญหาการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน	2.54	0.57	ระดับสูง
2	กำหนดวิธีการแก้ปัญหาการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน	2.42	0.56	ระดับสูง
3	การกำหนดปัญหาการวิจัยได้อย่างชัดเจน	2.50	0.60	ระดับสูง
4	การนำนวัตกรรมมาใช้ในการแก้ปัญหาการเรียน/พฤติกรรมของนักเรียน	2.43	0.62	ระดับสูง
5	การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม	2.52	0.65	ระดับสูง
6	การตั้งสมมติฐานการวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม	2.37	0.58	ระดับสูง
7	การวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยได้ อย่างถูกต้อง	1.80	0.71	ระดับปานกลาง
8	การกำหนดขอบเขตการวิจัยได้	2.48	0.62	ระดับสูง
9	การระบุตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	2.57	0.63	ระดับสูง
10	การหาวิธีการหรือนวัตกรรมมาใช้ในการทำวิจัยได้อย่างเหมาะสม	2.38	0.56	ระดับสูง
11	การออกแบบการวิจัยแบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	2.27	0.58	ระดับปานกลาง
12	การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียน	2.37	0.61	ระดับสูง
13	การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น ความเที่ยง ความ ตรง เป็นต้น	2.22	0.58	ระดับปานกลาง
14	การใช้เทคนิคและวิธีการจัดเก็บข้อมูลวิจัยชนิดต่าง ๆ ได้อย่างมี ประสิทธิภาพ	2.28	0.58	ระดับปานกลาง
15	การเลือกใช้เทคนิคการวิเคราะห์ทางสถิติพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง	2.35	0.66	ระดับสูง
16	การเขียนโครงการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยได้อย่าง ถูกต้อง	2.47	0.54	ระดับสูง
17	การนำเสนอข้อมูลให้มีความกะทัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน	1.82	0.56	ระดับปานกลาง
18	การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง	2.32	0.50	ระดับปานกลาง
19	การเขียนรายงานการวิจัยได้อย่างถูกต้อง	2.13	0.59	ระดับปานกลาง
20	การสรุปผลรายงานการวิจัย	2.53	0.54	ระดับสูง
	ภาพรวม	2.33	0.59	ระดับสูง

จากตารางที่ 2 พบว่าความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชโดยภาพรวมมีความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับสูง ($\bar{x} = 2.33$, S.D. = 0.59)

ผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชพบว่ารายงานการวิจัยมีคุณภาพโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ผลปรากฏดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการตรวจคุณภาพรายงานการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

รายการที่ประเมิน	ระดับผลการประเมิน		
	$\bar{X}$	S.D.	การแปลผล
1. คุณค่าของงานวิจัย	3.42	1.05	ปานกลาง
1.1 เป็นงานวิจัยที่มีคุณค่า มีความสำคัญ	3.38	1.03	ปานกลาง
1.2 เป็นงานวิจัยที่เป็นการแก้ปัญหาในการเรียนการสอน	3.47	1.07	ปานกลาง
2. ชื่อเรื่อง	3.28	0.87	ปานกลาง
2.1 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย	3.15	0.94	ปานกลาง
2.2 มีความกระชับ ชัดเจน	3.41	0.80	ปานกลาง
3. ที่มาและความสำคัญของปัญหา	2.77	0.62	ปานกลาง
3.1 กล่าวถึงที่มาของปัญหาชัดเจน	3.25	0.50	ปานกลาง
3.2 กำหนดจุดมุ่งหมายของการวิจัยชัดเจนและเหมาะสม	3.18	0.65	ปานกลาง
3.3 กำหนดขอบเขตของปัญหาการวิจัยอย่างชัดเจน	2.30	0.53	น้อย
3.4 ให้นิยามศัพท์เฉพาะที่สำคัญอย่างเหมาะสม	2.38	0.82	น้อย
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	2.40	0.69	น้อย
4.1 อ้างอิงทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างเพียงพอและตรงกับเรื่อง	1.89	0.69	น้อย
4.2 การจัดลำดับเรื่องเป็นไปอย่างเหมาะสม	2.91	0.70	ปานกลาง
5. วิธีดำเนินการวิจัย	3.48	0.69	ปานกลาง
5.1 กล่าวถึงประชากร และกลุ่มเป้าหมายได้ชัดเจน	3.22	0.50	ปานกลาง
5.2 เครื่องมือและวิธีการในการรวบรวมข้อมูลมีความเหมาะสม สอดคล้องกับประเด็นปัญหา	3.66	0.57	มาก
5.3 วิธีวิเคราะห์ข้อมูลหรือสถิติที่ใช้มีความเหมาะสม	3.57	1.02	มาก
6. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	3.24	0.79	ปานกลาง
6.1 เสนอผลของการวิเคราะห์อย่างถูกต้องชัดเจน	3.38	0.81	ปานกลาง
6.2 แปลความหมายผลการวิเคราะห์ข้อมูลถูกต้อง	3.10	0.77	ปานกลาง
7. การสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	3.26	0.71	ปานกลาง

7.1 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์	3.10	0.79	ปานกลาง
7.2 อภิปรายผลได้สมเหตุสมผล	3.34	0.78	ปานกลาง
7.3 ข้อเสนอแนะมีความเหมาะสม	3.36	0.57	ปานกลาง
ภาพรวม	3.13	0.71	ปานกลาง

จากตารางที่3 พบว่าผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชโดยภาพรวมคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.13$, S.D. = 0.71) ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.40$, S.D. = 0.69)

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาสรุปได้ว่าศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูควรจัดอบรมการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเตรียมความพร้อม การทำงานวิจัยในชั้นเรียนไม่ครบทุกขั้นตอนเพราะช่วงเวลาด้านเพียง1ภาคเรียนทำให้นักศึกษาใช้วิธีการคัดลอกงานวิจัย ขาดการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องและขาดการอ้างอิง การโค้ชเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะ กระบวนการคิด ความรู้และการปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จ โค้ชที่ดีจะสร้างความน่าเชื่อถือและไว้วางใจ

สรุปและอภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลการศึกษา ดังนี้

1. ความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการโค้ชสูงกว่าก่อนการโค้ชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของ อุบล พวงมาลา (2552) ศึกษาการพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ พบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังได้รับการอบรมสูงกว่าก่อนได้รับการอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถอภิปรายเพิ่มเติมว่าการโค้ชการปฏิบัติในการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูนั้น ได้พัฒนาทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนโดยการสนับสนุน ชี้แนะ ให้ความมั่นใจและการช่วยเหลือของโค้ชโดยใช้แผนการโค้ชการทำวิจัยในชั้นเรียนให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างแผนการโค้ชขึ้นตามแนวคิดการโค้ชของแฮส (Haas, 1992) และการทบทวนวรรณกรรมเป็นการพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติเป็นรายบุคคลโดยคำนึงถึงความพร้อมในการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักศึกษา ครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศก์มีส่วนร่วมในทุกขั้นตอน เน้นให้มีการฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้องโดยโค้ชตามกระบวนการ ประกอบด้วย การประเมินและวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมตามความรู้และปัญหาที่พบจากประสบการณ์เดิมของนักศึกษา การปฏิบัติกิจกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาตามแผนที่วางไว้ โดยโค้ชจะสังเกตและติดตามการปฏิบัติกิจกรรมอย่างใกล้ชิด และการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมที่ผ่านมาร่วมกับครูพี่เลี้ยงมีความ

มั่นใจในการนำความรู้และทักษะต่างๆที่ได้รับจากการปฏิบัติมาใช้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งแก้ไข ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ จึงส่งผลให้มีคะแนนการปฏิบัติสูงขึ้น ดังที่แฮส (Haas, 1992) กล่าวว่า การโค้ช เป็นวิธีการพัฒนาความรู้และทักษะการปฏิบัติ เป็นการส่งเสริมพฤติกรรมและความร่วมมืออย่าง ต่อเนื่องโดยโค้ชเป็นผู้สนับสนุน ช่วยเหลือ ชี้แนะให้บุคคลมีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติ เมื่อได้รับการ ฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สม่่าเสมอทำให้บุคคลมีการพัฒนาทักษะการปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติกิจกรรม นั้นๆด้วยความชำนาญ การวางแผนการปฏิบัติกิจกรรม ผู้วิจัยกระตุ้นให้นักศึกษาวางแผนการปฏิบัติ กิจกรรมโดยนำข้อมูลที่ได้รับในขั้นตอนการประเมินและวิเคราะห์ปัญหา มาวางแผนการปฏิบัติร่วมกับ ครูที่เลี้ยงตามความรู้และปัญหาที่พบ ซึ่งพบว่านักศึกษาบางคนมีความรู้แต่ขาดการวางแผนการปฏิบัติ กิจกรรมดังกล่าวไม่ครอบคลุม บางคนปฏิบัติกิจกรรมไม่ถูกวิธี ผู้วิจัยจึงให้ข้อมูลเพิ่มเติมชี้แนะ ให้ คำแนะนำเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือการวิจัย เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม แบบฝึกหัดหรือสื่อที่ใช้ใน การจัดการเรียนการสอน นักศึกษาสามารถวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมของตนเองได้ จากนั้นจึงได้ ปฏิบัติกิจกรรมตามแผนที่วางไว้ โดยผู้วิจัยให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทดลองหาคุณภาพของ เครื่องมือวิจัย การศึกษาเพิ่มเติมจากแผนการโค้ช ช่วยเพิ่มความเข้าใจในการทำวิจัย ซึ่งผลการศึกษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนิษฐา เชาววัฒนกุล (2553) ได้พัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาการสอนคณิตศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และพัฒนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า รูปแบบการให้คำปรึกษาพีพีเอ็มอี ด้านสมรรถนะของอาจารย์นิเทศก์ในด้านการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำอยู่ในระดับสูงมาก สมรรถนะด้านการสอนและการทำวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูอยู่ในระดับสูงมาก ด้านความพึงพอใจของนิสิตต่อการดูแลให้คำปรึกษา แนะนำอยู่ในระดับสูงมาก และด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่สอนโดยนิสิตฝึก ประสบการณ์วิชาชีพครูสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับการศึกษาของ ศักดา สวาทยานันท์ (2552) ศึกษาบทบาทของอาจารย์ที่เลี้ยงในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย เชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่พบว่าทั้งอาจารย์นิเทศก์และอาจารย์ที่เลี้ยงต่างมีบทบาทหน้าที่เป็น คณะกรรมการควบคุมตรวจสอบการทำวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูโดยกำหนดให้อาจารย์นิเทศก์เป็นประธานกรรมการอาจารย์ที่เลี้ยงเป็นกรรมการและทั้ง สองฝ่ายได้กำหนดบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีหน้าที่ในการให้คำปรึกษาการ ดำเนินงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และร่วมตรวจสอบประเมินคุณภาพรายงานการวิจัยปฏิบัติการ ในชั้นเรียน อาจารย์ที่เลี้ยงและผู้วิจัยได้จัดให้มีการประชุมเพื่อวางแผนและกำหนดกิจกรรมการ ดำเนินงานแต่ละระยะของการดำเนินงานทั้งในระดับบุคคลและระดับกลุ่ม จากผลการดำเนินงานตาม

บทบาทของอาจารย์พี่เลี้ยง พบว่า การดำเนินงานดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะด้าน การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพ

ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูหลังการ โค้ช โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง พิจารณาจำแนกความสามารถตามรายการอยู่ในระดับสูงจำนวน 13 รายการ ได้แก่ การระบุตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยได้อย่างถูกต้อง การระบุสาเหตุของปัญหาการเรียน/ พฤติกรรมของนักเรียน การกำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างชัดเจนเหมาะสม, และการ กำหนดปัญหาการวิจัยได้อย่างชัดเจน, ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความสามารถทำวิจัยใน ชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 7 รายการ ได้แก่ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง, การใช้เทคนิคและวิธีการจัดเก็บข้อมูลวิจัยชนิดต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ, การออกแบบการวิจัย แบบต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยในชั้นเรียนการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น ความ เทียง ความตรง การนำเสนอข้อมูลให้มีความกะทัดรัด ชัดเจน เข้าใจง่าย ไม่ซับซ้อน การวิเคราะห์ สังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัยได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า การ โค้ชตามแผนการโค้ชนั้น โค้ชเป็นผู้ให้ข้อมูล สนับสนุน ชี้แนะ ฝึกทักษะการปฏิบัติ ให้ความมั่นใจ ให้ความช่วยเหลือโดยคำนึงถึงความรู้และประสบการณ์เดิมของนักศึกษา แล้วประยุกต์ให้เหมาะสมกับ นักศึกษาแต่ละราย ทำให้สามารถทำความเข้าใจได้อย่างละเอียด มีการสื่อสารสองทาง มีการซักถาม และสามารถสะท้อนให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้ อีกทั้งทำให้ทราบถึงปัญหาในการทำ วิจัยในชั้นเรียนสามารถช่วยแก้ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหาการ เรียนรู้ของนักเรียน และให้ความรู้แก่นักศึกษาโดยที่นักศึกษานำความรู้ที่ได้ไปเชื่อมโยงกับ ประสบการณ์เดิม กระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงการรับรู้และได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเองอย่าง เป็นขั้นตอนและสามารถฝึกจนเกิดความชำนาญ โดยผู้วิจัยคอยให้ข้อมูลย้อนกลับ สนับสนุนการ ปฏิบัติเป็นการเสริมแรงให้ความมั่นใจมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองในผลการปฏิบัติที่ผ่านมา ทำให้ เกิดการปรับเปลี่ยนการปฏิบัติที่ถูกต้องมากขึ้น จึงส่งผลให้คะแนนการปฏิบัติของกลุ่มทดลองหลังการ โค้ชมากกว่าก่อนการโค้ช

2. ผลการตรวจคุณภาพรายงานวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู หลังการโค้ชโดยภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับปานกลาง ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องจากนักศึกษขาดประสบการณ์ในการทำวิจัย มีประสบการณ์เฉพาะใน การเรียนรายวิชาการวิจัยการศึกษาซึ่งอาจขาดการฝึกปฏิบัติ ยกเว้นด้านเอกสารและงานวิจัยที่ เกี่ยวข้องอยู่ในระดับน้อย ผลการวิจัยสอดคล้องกับศิริดา ทองเชื้อ และ นฤมล ศรราชพันธุ์ (2557) ศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอนสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ด้านการเตรียมการสอนสื่อการสอน การดำเนินการสอน ตัวนิสิต ตัว นักเรียน อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง โรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และการวิจัยในชั้นเรียนตามการ

รับรู้ของนิสิตฝึกสอนพบว่า นิสิตมีปัญหาด้านการดำเนินการสอนและการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนปัญหาด้านอื่นๆ มีอยู่ในระดับน้อย

ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากแบบประเมินความสามารถการทำวิจัยในชั้นเรียน พบประเด็นที่น่าสนใจ ได้แก่ ช่วงเวลาในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนเพียง 1 ภาคเรียนสำหรับทำงานวิจัยให้ครบทุกขั้นตอน ($n = 23$) ทำให้นักศึกษาใช้วิธีการคัดลอกงานวิจัยของผู้อื่นๆ ขาดการอ้างอิง เป็นการผิดจรรยาบรรณของการวิจัยซึ่งผลการวิจัยมีความสอดคล้องกับเกียรติวัฒน์ รัชฎาภาญจน์ (2553) ศึกษาสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษาพบว่าสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามความคิดเห็นของนักศึกษา ด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน มีสภาพปัญหาในระดับมาก ส่วนข้อเสนอแนะด้านการจัดทำวิจัยในชั้นเรียนควรเน้นปัญหาและกระบวนการวิจัยที่สอดคล้องกับสภาพผู้เรียนและสามารถนำไปแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนได้ นักศึกษาไม่ดำเนินการตามแบบแผนการวิจัย ความรู้ความสามารถและทักษะการวิจัยมีน้อยมาก ควรกำกับ ติดตาม ดูแลและให้คำปรึกษาทางด้านจรรยาบรรณการวิจัยให้มากกว่านี้ และนักศึกษาต้องมีความพยายามที่จะอุทิศเวลาในการทำวิจัย ส่วนด้านเวลา มีเพียง 1 ภาคเรียน นับว่าน้อยทำให้การทำวิจัยไม่ครบกระบวนการ ซึ่งพบจากข้อเสนอแนะการวิจัยของภาวิณี ศรีสุข วัฒนานันท์ (2545 อ้างอิงในศิริดา ทองเชื้อ และนฤมล ศรราชพันธ์, 2557) ว่าควรจัดอบรมเรื่องวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนิสิต หรือมีการอบรมเพิ่มเติมขณะที่นิสิตทำการฝึกสอน

ผลการวิจัยครั้งนี้สรุปว่านักศึกษาได้รับการโค้ชตามแผนการโค้ชโดยคำนึงถึงความรู้และปัญหาที่พบจากประสบการณ์เดิม และมีผู้วิจัยและอาจารย์นิเทศก์เป็นโค้ชให้ข้อมูลเพิ่มเติม ชี้แนะ ให้คำแนะนำ และฝึกการปฏิบัติกิจกรรม มีการติดตามการปฏิบัติอย่างใกล้ชิดมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและให้ข้อมูลย้อนกลับ มีการประเมินผลการปฏิบัติกิจกรรมทำให้นักศึกษามีความรู้ความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นการโค้ชจึงน่าจะเป็นกลวิธีหนึ่งในการพัฒนาความรู้และความสามารถของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาวิชาการประถมศึกษาในการทำงานวิจัยในชั้นเรียนได้ดี

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ศูนย์ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ควรจัดกิจกรรมเพิ่มเติมโดยจัดประชุมครูพี่เลี้ยง หรือหาแนวทางชี้แจงวัตถุประสงค์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้ทางโรงเรียนที่ส่งนักศึกษาไปฝึกสอนเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน

1.2 ควรจัดอบรมเรื่องการทําวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มเติมเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับนักศึกษา หรือมีการอบรมเพิ่มเติมขณะที่นักศึกษาฝึกสอน การอบรมการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนควรมีอาจารย์ประจำหลักสูตรเป็นวิทยากรเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรมตามธรรมชาติของเนื้อหาวิชา เนื่องจากธรรมชาติการเรียนรู้และลักษณะเฉพาะของแต่ละสาขาวิชาไม่เหมือนกัน

1.3 ด้านการดำเนินงานวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาสามารถนำการโค้ชมาใช้ในการพัฒนาอาจารย์นิเทศก์ และครูพี่เลี้ยงให้มีความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องในการดูแล ให้คำปรึกษาในการทําวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาโดยการโค้ชอย่างต่อเนื่อง จะทำให้มีความรู้และการปฏิบัติที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

1.4 ควรชี้แจงครูพี่เลี้ยงเกี่ยวกับบทบาทการให้คำปรึกษานักศึกษาเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียนเพราะครูพี่เลี้ยงส่วนใหญ่เข้าใจบทบาทหน้าที่ในการเป็นครูพี่เลี้ยงแต่ยังไม่เข้าใจเกี่ยวกับบทบาทการทําวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ การวิเคราะห์สภาพปัญหาในชั้นเรียน การให้คำแนะนำเกี่ยวกับนวัตกรรม การดำเนินงานวิจัย ขั้นตอนในการแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของสาขาอื่นๆ เพื่อสะท้อนภาพรวมของปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของคณะครุศาสตร์

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการของการทําวิจัยในชั้นเรียนของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในด้านต่างๆขณะเริ่มฝึก ระหว่างฝึกและเสร็จสิ้นการฝึก ทหาสาเหตุที่จะแก้ปัญหาเกี่ยวกับช่วงเวลาในการทําวิจัยในชั้นเรียนมีเพียง 1 ภาคเรียนทำให้ทำงานวิจัยไม่ครบกระบวนการ

2.3 ควรเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพเพิ่มเติมในบางประเด็น เช่น การวิเคราะห์ข้อมูลผู้เรียนเป็นรายบุคคลเพื่อหาสาเหตุของปัญหา ความยุ่งยากในการเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล เทคนิคการเขียนรายงานวิจัยให้อ่านได้เข้าใจง่าย

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กนิษฐา เขาวัดพัฒนกุล. (2553). *การพัฒนารูปแบบการดูแลให้คำปรึกษาแนะนำเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการสอนและการทําวิจัยในชั้นเรียนของนิสิตฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูสาขาการสอนคณิตศาสตร์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุษณบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).

- เกียรติวัฒน์ รัชฎาภาณูจน์. (2553). การศึกษาสภาพปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูคณะ
ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา. สืบค้นเมื่อ 2 มีนาคม 2558, จาก
www.tahper.or.th/2553Copy%20of/03/3.01/10-1.PPT
- ชาติรี ฝ่ายคำตา และ วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2548). ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของ
นักศึกษาโครงการส่งเสริมการผลิตครูที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และ
คณิตศาสตร์. วารสารสงขลานครินทร์ ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 11(2), 151-
164.
- ทิพย์วัลย์ นุ่มประเสริฐ. (2542). การศึกษาการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในโรงเรียนสังกัด
กรมสามัญศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย
รามคำแหง).
- รุ่งฟ้า กิติยานุสันต์ และสมประสงค์ ประสงค์เงิน. (2542). การศึกษาการจัดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
บูรพา.
- วรรณทิพา รอดแรงคำ และภาวิณี ศรีสุขวัฒน์นันท์. (2545). ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู
ของนิสิตสาขาการสอนวิทยาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
วารสารเกษตรศาสตร์ (สังคม), 23(2), 104-117.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่ายๆ ที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสาร
วิจัยการศึกษา, 18(3), 8-11.
- ศักดิ์ สวาทยานันท์. (2552). บทบาทของอาจารย์ที่เลี้ยงในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยเชิง
ปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สาขาคณิตศาสตร์.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่).
- ศิริดา ทองเชื้อ และนฤมล ศราธพันธ์. (2557). ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูของนิสิตฝึกสอน
สาขาวิชาคหกรรมศาสตร์ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
วารสารวิชาการศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 29(2), 193 – 204.
- สาวตรี ไรจนะสมิต และ วรรณทิพา รอดแรงคำ. (2548). มิติใหม่ของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู.
วารสารศึกษาศาสตร์ปริทัศน์, 19(2), 1-9.
- สินทะวา คามดิษฐ์. (ม.ป.ป.). การวิจัยในชั้นเรียนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
ธุรกิจบัณฑิต.

อุบล พวงมาลา. (2552). *การพัฒนากระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนแบบมีส่วนร่วมของนักศึกษาฝึก
ประสบการณ์วิชาชีพครูระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. เชียงใหม่.

เอกภูมิ จันทรวงศ์, ชาตรี ฝ่ายคำตา และวรรณทิพา รอดแรงคำ. (2551). การศึกษาสภาพการจัด
ประสบการณ์วิชาชีพครูหลักสูตรการผลิตครู 5 ปี: รายวิชาการสังเกตและฝึกปฏิบัติงานครู.
วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 13(11), 1345–1357.

ภาษาอังกฤษ

Chaowatthanakun, K. (2010). *The Development of a Mentoring Model for Enhancing
Competency in Teaching and Conducting Classroom Action Research for
Pre-Service Mathematics Teachers*. (Doctoral dissertation, Silpakorn
University). (in Thai)

Faikhamta, C & Roadrangka, V. (2005). Problem in Professional Experience Training
of Student Teachers in the Project for the Promotion of Science and
Mathematics Talented Teachers(PSMT). *Songklanakarin Journal of Social
Sciences and Humanities*. 11(2)Apr-Jun,151-164 (in Thai)

Haas, S. A. (1992). Coaching: Developing key players. *Journal of Nursing
Administration*, 22(6), 54-58.

Jantarakantee, E. Faikhamta, C., & Roadrangka, V. (2008). The State of Field
Experience Management in Five-Year Teacher Education Program: A Case of
Observation and Teaching Practice Course. *KKU research journal*, 13(11),
1345–1357. (in Thai)

Ketusingh, W. (1995). Average with Interpretation: Sometimes it's easy to miss.
Educational research news., 18(3), 8-11. (in Thai)

Khamdit, S. (n.d.). *Classroom research in higher education*. Bangkok: Dhurakij Pundit
University Printing. (in Thai)

Kitayanusan, R. & Prasong-ngan, S. (1999). *A Study of Professional Experiences for
The Teacher of the Students in Faculty of Education, Burapa University*.

In Thai)

- Numpraserd, T. (1999). *A Study of Teacher Field Experience Management Problems in The Schools under Department of General Education of Chachoengsao*. Master Education dissertation, Ramkhamhang University). (in Thai)
- Puangmala, U. (2009). *The development of participation classroom research of pre-service student teachers in Chiang Mai Rajabhat University*, Chiang Mai. (in Thai)
- Roadrangka, V. & Srisukwatananan, P. (1999). Problems in professional experience training of student teachers in science education, Faculty of Education, Kasetsart University. *Kasetsart journal : social sciences.* , 23(2), 104-117. (in Thai)
- Rochanasmita, S. & Roadrangka, V. (2005). New vision of field experiences. *Kasetsart Educational Review*, 19(2),1-9. (in Thai)
- Sawathanunt, S. (2010). *Role of Mentors for Enhancing Competency in Conducting Classroom Action Research for Pre-Service Mathematics Teachers*. (Doctoral dissertation, Chiangmai University). (in Thai)
- Thongchuea, S., & Sarathapun, N. (2014). Professional Experience Training Problems of Home Economics Education Student Teachers, Faculty of Education, Kasetsart University. *Kasetsart Educational Review*, 29(2), 193 – 204. (in Thai)
- Watchayakarn, K. (2010). *A Study Problems Conditions of Internships Student Majoring Physical Education in the Faculty of Education, Institute of Physical Education*). Retrieved March 2, 2015, from www.tahper.or.th/2553Copy%20of/03/3.01/10-1.PPT. (in Thai)